

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

6418 *PROTOCOL que modifica el Conveni de 26 d'abril de 1966 entre Espanya i la Confederació Suïssa per evitar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, fet a Madrid el 29 de juny de 2006. («BOE» 74, de 27-3-2007.)*

PROTOCOL QUE MODIFICA EL CONVENI DE 26 D'ABRIL DE 1966 ENTRE ESPANYA I LA CONFEDERACIÓ SUÏSSA PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓ EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I SOBRE EL PATRIMONI

El Govern del Regne d'Espanya
i
El Consell Federal Suís

Amb la voluntat de modificar el Conveni de 26 d'abril de 1966 entre Espanya i la Confederació suïssa per evitar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni (d'ara endavant «el Conveni»), han convingut aquestes disposicions:

Article 1.

Se suprimeix l'apartat 2 de l'article 10, i es reemplaça per les disposicions següents:

«2. a) Tanmateix, els dividendes esmentats també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què resideixi la societat que paga els dividendes i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels dividendes és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigit no pot excedir el 15 per cent de l'import brut dels dividendes.

b) No obstant el que disposa el subapartat anterior, l'Estat contractant en el qual la societat que paga els dividendes sigui resident ha de considerar exempts els dividendes pagats per aquesta societat a una societat el capital de la qual estigui totalment o parcialment dividit en accions o participacions i que sigui resident de l'altre Estat contractant, sempre que aquesta tingui directament almenys el 25 per cent del capital de la societat que paga els dividendes durant dos anys, com a mínim, i sempre que la societat que paga els dividendes estigui subjecta i no exempta respecte dels impostos que figuren a l'article 2 del Conveni, i que, en virtut de cap conveni per evitar la doble imposició amb un tercer Estat, cap de les societats sigui resident d'aquest tercer Estat. Les dues societats han de revestir la forma de societats de capital.

Les autoritats competents dels estats contractants han d'establir de mutu acord la manera d'aplicar aquests límits.

El que disposa aquest apartat no afecta la imposició de la societat respecte dels beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividendes.»

Article 2.

Se suprimeix l'article 11, i es reemplaça per les disposicions següents:

«1. Els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat con-

tractant només es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. El terme "interessos" en el sentit d'aquest article significa els rendiments de crèdits de qualsevol naturalesa, amb o sense garantia hipotecària o clàusula de participació en els beneficis del deutor, i en particular, el rendiment de bons o obligacions, incloses les primes i els lots que hi estiguin vinculats. Les penalitzacions per mora en el pagament no es consideren interessos a efectes del present article.

3. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, realitza en l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els interessos, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat i el crèdit que genera els interessos està vinculat efectivament a l'establiment permanent esmentat. En aquest cas s'han d'aplicar les disposicions de l'article 7.

4. Quan per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels interessos, o de les que l'un i l'altre mantinguin amb tercers, l'import dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguin, excedeixi el que hagin convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'han d'aplicar a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions del present Conveni.»

Article 3.

S'afegeix un nou apartat 7 a l'article 12 del Conveni:

«7. No obstant els apartats 1 i 2, els cànons procedents d'un Estat contractant i pagats entre societats associades no estan subjectes a imposició a l'Estat de la font si:

Aquestes societats estan afiliades mitjançant una participació directa mínima del 25 per cent, mantinguda durant almenys dos anys, o quan una tercera societat tingui una participació directa mínima del 25 per cent tant en el capital de la primera societat com en el capital de la segona societat, durant almenys dos anys; i

Aquestes societats són residents d'un Estat contractant; i

En virtut de cap conveni per evitar la doble imposició amb un tercer Estat, cap de les societats és resident d'aquest tercer Estat; i

Totes les societats estan subjectes a l'impost sobre societats i no exemptes, en particular respecte dels pagaments de cànons, i cadascuna de les societats revesteix la forma de societats de capital.»

Article 4.

Se suprimeix l'apartat 5 de l'article 23 del Conveni, i es reemplaça per les disposicions següents:

«Per aplicar les disposicions de l'apartat 3, els interessos de les quantitats prestades a partir de l'1 de gener de 1966 que gaudeixin d'una reducció de l'impost espanyol d'acord amb el Decret llei de 19 d'octubre de 1961 o normes que el complementin o substitueixin, s'ha de considerar que han pagat l'impost espanyol al tipus del 10 per cent.»

Article 5.

S'afegeix al Conveni un nou article 25 bis relatiu a l'intercanvi d'informació:

«Article 25.bis.

1. Les autoritats competents dels estats contractants han d'intercanviar, amb el requeriment previ, la informació que sigui necessària:

- a) per aplicar el que disposa el present Conveni relatiu als impostos que en són l'objecte;
- b) per a l'administració o l'aplicació del dret intern relatiu als impostos objecte del Conveni, en el cas d'entitats de tinença de valors;
- c) per a l'administració o l'aplicació del dret intern en casos de frau fiscal o infracció equivalent en què hagi incorregut un resident d'un Estat contractant, o una persona subjecta a una imposició limitada en un Estat contractant, en relació amb els impostos objecte del present Conveni.

2. Qualsevol informació rebuda per un Estat contractant en virtut de l'apartat 1 s'ha de mantenir en secret de la mateixa manera que la informació obtinguda en virtut del dret intern d'aquest Estat i només s'ha de comunicar a les persones o autoritats (inclosos els tribunals i òrgans administratius) encarregades de la gestió o recaptació dels impostos objecte del present Conveni, dels procediments declaratius o executius relatius a aquests impostos, o de la resolució dels recursos que hi fan referència. Aquestes persones o autoritats només poden fer servir aquesta informació per a aquestes finalitats. Poden revelar la informació en les audiències públiques dels tribunals o en les sentències judicials.

3. En cap cas les disposicions dels apartats 1 i 2 es poden interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a:

- a) adoptar mesures administratives contràries a la seva legislació i pràctica administrativa, o a les de l'altre Estat contractant;
- b) subministrar informació que no es pugui obtenir sobre la base de la seva pròpia legislació o en l'exercici de la seva pràctica administrativa normal, o de les de l'altre Estat contractant;
- c) subministrar informació que reveli un secret empresarial, industrial, comercial o professional, o un procediment industrial, o informació la comunicació de la qual sigui contrària a l'ordre públic ("ordre public").

4. Quan un Estat contractant sol·liciti informació en virtut del present article, l'altre Estat contractant ha de fer servir les mesures per recollir informació de què disposi amb la finalitat d'obtenir la informació sol·licitada, tot i que aquest altre Estat contractant pugui no necessitar la dita informació per als seus propis fins tributaris. L'obligació precedent està limitada pel que disposa l'apartat 3, excepte quan aquestes limitacions impedeixin a un Estat contractant proporcionar informació exclusivament per l'absència d'interès nacional en aquesta.

5. En els casos de frau fiscal o infracció equivalent, les disposicions dels apartats 1 i 3 no s'han d'interpretar en el sentit d'impedir a un Estat contractant proporcionar informació només perquè aquesta figuri en poder de bancs, altres institucions financeres o de qualsevol persona que actuï en qualitat representativa o fiduciària, inclosos els agents designats, o perquè estigui relacionada amb accions o participacions en una persona.»

Article 6.

S'afegeix al Conveni el Protocol següent:

«Protocol del Conveni de 26 d'abril de 1966 entre la Confederació Suïssa i Espanya per evitar la doble

imposició en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni.

En el moment de la signatura del Protocol que modifica el Conveni per evitar la doble imposició en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni signat per la Confederació Suïssa i Espanya el 26 d'abril de 1966, els signataris autoritzats han convingut les disposicions següents que formen part integrant del Conveni esmentat:

I. Dret a acollir-se als beneficis del Conveni.

(i) Els estats contractants declaren que les seves normes i procediments de dret intern respecte als abusos de la norma (inclosos els convenis fiscals) són aplicables per combatre aquests abusos. En el cas d'Espanya, l'abús de la norma inclou les situacions que preveuen l'article 15 de la Llei general tributària (Llei 58/2003, de 17 de desembre) o qualsevol altra disposició de naturalesa similar recollida en qualsevol norma tributària en vigor o que s'estableixi en el futur.

(ii) S'entén que els beneficis del present Conveni no s'han d'atorgar a una persona que no sigui la beneficiària efectiva de les rendes procedents de l'altre Estat contractant o dels elements de patrimoni situats en l'altre Estat contractant.

(iii) El present Conveni no impedeix als estats contractants aplicar les seves normes internes relatives a la transparència fiscal internacional "Controlled Foreign Companies".

II. Amb referència a l'article 10, apartat 2, subapartat b).

Amb referència a l'article 10, apartat 2, subapartat b), del present Conveni, una societat resident d'un Estat contractant no es pot beneficiar de l'exempció total de la retenció en la font de l'impost aplicable als dividendes procedents de l'altre Estat contractant quan la titularitat de la majoria de les seves accions recaigui principalment, directament o indirectament, en persones que no siguin residents d'un Estat contractant, o d'un Estat membre de la Unió Europea, llevat que la societat que percep els dividendes:

Dugui a terme efectivament una activitat empresarial directament relacionada amb l'activitat empresarial exercida per la societat que paga els dividendes; o

Tingui com a objecte primordial la direcció i la gestió de la societat que paga els dividendes, mitjançant l'adequada organització de mitjans materials i personals; o

Demostri que s'ha constituït per motius econòmics vàlids i no només per beneficiar-se de l'article 10, apartat 2, subapartat b).

En relació amb les limitacions de beneficis abans esmentades en aquesta disposició del Protocol, en tots els casos Espanya ha d'atorgar a una societat resident a Suïssa el mateix tractament que a qualsevol societat resident en un Estat membre de la Unió Europea que estigui en una situació equiparable.

III. Amb referència a l'article 10, apartat 2, subapartat b), i a l'article 12, apartat 7.

Pel que fa a l'aplicació de l'article 10, apartat 2, subapartat b), i a l'article 12, apartat 7, les expressions que s'hi fan servir s'han de definir d'acord amb la Directiva del Consell 2003/49/EC, de 3 de juny de 2003, relativa al règim fiscal comú aplicable als pagaments d'interessos i cànon efectuat entre societats associades de diferents estats membres, i amb la Directiva del Consell 90/435/EEC, de 23 de juliol de 1990,

relativa al règim fiscal comú aplicable a les societats matrius i filials d'estats membres diferents.

Pel que fa a Suïssa, l'expressió "societat de capital" comprèn les:

Société anonyme/Aktiengesellschaft/societat anònima;

Société à responsabilité limitée/Gesellschaft mit beschränkter Haftung/societat a responsabilitat limitada;

Société en commandite par actions/Kommanditgesellschaft/societat in accomandita per azioni.

IV. Amb referència a l'article 25 bis.

1. Els dos estats contractants han convingut que, en virtut del subapartat b) de l'apartat 1 de l'article 25 bis, només es pot intercanviar la informació que figuri en poder de les autoritats fiscals i que no exigeixi recórrer a mesures específiques d'investigació.

2. S'entén que, pel que fa al subapartat b) abans esmentat, les societats suïsses a les quals sigui aplicable l'article 28, apartat 2, de la "Loi fédérale sur l'harmonisation des impôts directs" (*Llei federal sobre l'harmonització dels impostos directes*) de 14 de desembre de 1994 i les societats espanyoles que es puguin acollir als articles 116 a 119 de la Llei de l'impost sobre societats espanyoles (Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març) es consideren entitats de tinença de valors.

3. S'entén que l'expressió "frau fiscal" implica un comportament fraudulent tipificat com a delictes conforme al dret dels dos estats, punible amb penes privatives de llibertat, o bé en la data en què es va cometre el delictes o bé en la data en què es va remetre el requeriment d'informació.

4. L'expressió "frau fiscal o infracció equivalent" comprèn:

a) Casos per sota del límit monetari que preveu l'article 305 del Codi penal espanyol (Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre) que constitueixin un frau fiscal en virtut del dret de l'Estat requerit.

b) Casos de simulació tramitats segons el procediment que preveu l'article 16 de la Llei general tributària espanyola (Llei 58/2003, de 17 de desembre); la simulació s'entén només d'acord amb el que estableix l'article 1275 del Codi civil espanyol.

5. En concret, es presumeix un comportament fraudulent en les situacions en què el contribuent faci servir, o tingui la intenció de fer servir, una prova documental falsa i en aquelles en les quals el contribuent faci servir, o tingui la intenció de fer servir, una trama ("*Lügengebäude*") amb la finalitat d'enganyar les autoritats fiscals.

6. S'entén que per determinar l'existència d'un frau fiscal o infracció equivalent en un cas que comporti l'exercici real d'una activitat professional o empresarial [incloses les activitats professionals o empresarials dutes a terme a través d'una societat unipersonal, societat personalista ("*partnership*") o entitat similar], l'Estat requerit ha d'assumir com a pròpies les exigències relatives als llibres comptables aplicables d'acord amb el dret intern de l'Estat requeridor.

7. En qualsevol cas, un intercanvi d'informació pressuposa una relació directa entre el comportament fraudulent i l'assistència administrativa requerida.

8. També s'entén que l'assistència administrativa que preveu l'apartat 1 d'aquest article no comprèn les mesures orientades exclusivament a la

recerca preliminar de proves comprometedores ("*fishing expeditions*").

9. No obstant l'apartat 2 de l'article 25 bis, la informació rebuda per un Estat contractant es pot fer servir amb altres fins quan aquesta informació es pugui fer servir per a aquests mateixos altres fins d'acord amb el dret de l'Estat que la proveeix. En cas de dubte, les autoritats competents han de fer tot el que sigui possible per resoldre mitjançant un acord amistós qualsevol divergència relacionada amb la interpretació de les lleis de l'Estat requerit.

10. L'Estat requerit ha de proporcionar informació quan l'Estat requeridor tingui la sospita raonable que una determinada conducta constitueixi un frau fiscal o infracció equivalent. La sospita de frau fiscal o infracció equivalent que tingui l'Estat requeridor es pot basar en:

(a) documents, autenticats o no, que incloquin, entre altres, documents empresarials, llibres de comptabilitat o informació sobre comptes bancaris;

(b) el testimoni del contribuent;

(c) informació obtinguda d'un informador o d'un tercer que s'hagi corroborat de manera independent o que resulti creïble per altres motius; o

(d) proves circumstancials.

11. a) En cas que Suïssa conclougui amb un Estat membre de la Unió Europea, relacionat amb l'intercanvi d'informació, un acord de qualsevol tipus o naturalesa, o una disposició inclosa en un conveni per evitar la doble imposició, en relació amb els impostos objecte del present Conveni, Suïssa ha de concedir a Espanya el mateix nivell de cooperació que el previst en aquest acord, disposició o part de l'acord o disposició, i Espanya ha de procedir de la mateixa manera.

b) No obstant l'apartat 11, subapartat a) anterior, quan Suïssa hagi definit en un conveni per evitar la doble imposició amb un altre Estat membre de la Unió Europea una o més categories específiques de casos que es puguin considerar frau fiscal o infracció equivalent d'acord amb l'article 10, apartat 4, de l'Acord entre la Comunitat i la Confederació Suïssa relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les que preveu la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, així com el seu Memoràndum d'entesa, i Espanya consideri que hi ha una situació similar d'acord amb la seva legislació interna, llavors les autoritats competents espanyoles s'han d'adreçar a les autoritats competents suïsses amb la finalitat d'acordar conseqüentment l'adaptació del Protocol. L'acord s'ha de sotmetre a l'aprovació parlamentària en els dos estats contractants.

12. Pel que fa als procediments seguits a Espanya per obtenir informació, inclosa la informació bancària, en el cas de frau fiscal o infracció equivalent d'acord amb l'article 25 bis, les autoritats competents espanyoles han d'aplicar els procediments interns que preveu el dret espanyol a fi de satisfer el requeriment d'informació de les autoritats competents suïsses.

Les persones implicades en una actuació seguida a Espanya no poden invocar irregularitats en el procediment seguit a Suïssa per presentar un recurs quant al seu cas davant els tribunals espanyols.

En cas que el contribuent hagi recorregut sobre la decisió de l'Administració Federal fiscal suïssa respecte de la transmissió d'informació a les autoritats competents espanyoles, qualsevol demora que es produeixi per aquest motiu no és computable en l'aplicació dels límits temporals que preveu la legis-

lació fiscal espanyola respecte dels procediments fiscals de l'Administració Tributària.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a l'efecte, han signat i segellat el present Protocol.

Fet en doble exemplar a Madrid, el 29 de juny de 2006, en les llengües espanyola, francesa i anglesa; tots els textos són igualment autèntics. En cas de divergència en la interpretació, aquesta s'ha de resoldre d'acord amb el text en llengua anglesa.»

Pel Govern del Regne d'Espanya,	Pel Consell Federal Suís,
<i>Carlos Ocaña y Pérez de Tudela</i>	<i>Armin Ritz</i>
Secretari d'Estat d'Hisenda i Pressupostos	Ambaixador de Suïssa a Espanya

Article 7.

1. Els governs dels estats contractants s'han de notificar entre si, per via diplomàtica, el compliment dels procediments interns que preveu la seva legislació per a l'entrada en vigor del present Protocol de modificació.

2. El Protocol de modificació entra en vigor tres mesos després de la data de la recepció de l'última de les notificacions a les quals es refereix l'apartat 1 i les seves disposicions tenen efecte:

a) En el cas d'impostos de meritació periòdica, respecte dels impostos sobre la renda o sobre el patrimoni corresponents a qualsevol exercici fiscal que comenci a partir de la data en què el Protocol de modificació entri en vigor;

b) En relació amb els restants impostos, en la data en què el Protocol de modificació entri en vigor.

3. No obstant el que disposa l'apartat 2, el present Protocol de modificació no té efecte:

(i) en relació amb els articles 1 i 2 del present Protocol de modificació, abans de la data d'aplicació de l'Acord entre la Comunitat i la Confederació Suïssa relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les que preveu la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos;

(ii) en relació amb l'article 3 del present Protocol de modificació, abans de l'endemà de l'expiració del període transitori de sis anys que comença en la data d'inici de l'aplicació de l'Acord esmentat en el subapartat (i) anterior.

4. L'intercanvi d'informació és efectiu per als casos de frau fiscal o infracció equivalent en què s'incorri després de la data de la signatura del present Protocol de modificació.

Per donar fe de tot això, els signataris, degudament autoritzats a l'efecte, han signat i segellat el present Protocol de modificació.

Fet en doble exemplar a Madrid, el 29 de juny de 2006, en les llengües espanyola, francesa i anglesa; tots els textos són igualment autèntics. En cas de divergència en la interpretació, aquesta s'ha de resoldre d'acord amb el text en llengua anglesa.

Pel Govern del Regne d'Espanya,	Pel Consell Federal Suís,
<i>Carlos Ocaña y Pérez de Tudela</i>	<i>Armin Ritz</i>
Secretari d'Estat d'Hisenda i Pressupostos	Ambaixador de Suïssa a Espanya

El present Protocol entra en vigor l'1 de juny de 2007, tres mesos després de la data de recepció de

l'última notificació encreuada entre les parts per via diplomàtica, de compliment dels procediments interns que preveuen les seves respectives legislacions, d'acord amb el que estableix l'article 7.2.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 9 de març de 2007.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

6420 *CORRECCIÓ d'errors de les Esmenes de 2004 a l'Annex del Protocol de 1978, relatiu al Conveni internacional per prevenir la contaminació pels vaixells, 1973 (Annex I revisat del MARPOL 73/78) (publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de 17 i 18 d'octubre de 1984), aprovades el 15 d'octubre de 2004 mitjançant la Resolució MEPC 117(52). («BOE» 74, de 27-3-2007.)*

Per notificació del secretari general de l'Organització Marítima Internacional de data 5 de febrer de 2007 es comunica que s'ha detectat un error en l'entrada en vigor de les Esmenes de 2004 a l'Annex del Protocol de 1978, relatiu al Conveni internacional per prevenir la contaminació pels vaixells, 1973 (Annex I revisat del MARPOL 73/78) (publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de 17 i 18 d'octubre de 1984), aprovades el 15 d'octubre de 2004 mitjançant la Resolució MEPC 117(52), publicades en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 38, de 13.2.2007, i en el suplement en català núm. 6, de 16 de febrer de 2007.

A continuació se'n transcriu la rectificació oportuna:

Les presents Esmenes van entrar en vigor de manera general i per a Espanya l'1 de gener de 2007 de conformitat amb el que estableix l'article 16 2) g) ii), excepte per als Estats Units, Finlàndia i Austràlia de conformitat amb l'article 16 2) f) iii) del Conveni de 1973.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 1 de març de 2007.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

6421 *ORDRE APA/718/2007, de 15 de març, per la qual es modifiquen els annexos de l'Ordre de 22 de març de 1994, relativa a la lluita contra la necrosi bacteriana de la patata, en aplicació de la Directiva 93/85/CEE del Consell de les Comunitats Europees. («BOE» 74, de 27-3-2007.)*

L'organisme nociu, *Clavibacter michiganensis* (Smith) Davis *et al.* ssp. *sepedonicus* és la causa de la malaltia denominada necrosi bacteriana de la patata i representa una greu amenaça per a les produccions d'aquests tubercles.

La Directiva 93/85/CEE del Consell, de 4 d'octubre de 1993, relativa a la lluita contra la necrosi bacteriana de la patata, estableix les mesures detallades que s'han